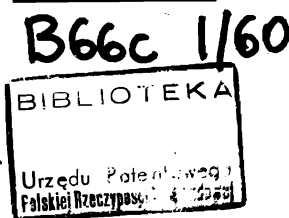

3 marca 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 12956.

Kl. 35 b, 1/60

Reichmann-Becker-Polyp G. m. b. H.
(Duisburg, Niemcy).

Kleszcze wieloszczękowe.

Patent dodatkowy do patentu Nr 11612.

Zgłoszono 9 listopada 1929 r.

Udzielono 21 stycznia 1931 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 1 lutego 1945 r.

Wynalazek dotyczy odmiany kleszczy wieloszczękowych według patentu Nr 11612. W takich kleszczach górny wielokrażek, dolny wielokrażek, drążki i szczęki są tak połączone, że przez odpowiednie obciążenie tworzą samoczynnie nastawiający się przegub chwytający. Przy takim nastawieniu dolny wielokrażek może nastawiać się ukośnie względem górnego wielokrażka, a drążki mają pewien luz boczny.

Urządzenie ma na celu umożliwić nabieranie zapomocą kleszczy dużych kawałków i bardzo twardych. Rozwiązuje się to przez wykonanie przegubów szczęk ruchomych w przestrzeni jako przegubów kulowych.

Rysunek uwidocznia dwa przykłady wykonania, na którym fig. 1 przedstawia kleszcze z przegubami kulowymi na dolnym wielokrażku w widoku z przodu, przy czym pokazano tylko parę szczęk celem uproszczenia rysunku, fig. 2 — wykonanie łożysk kulistych w widoku z boku, fig. 3 — dolną część łożyska w widoku z góry, fig. 4 — kleszcze z przegubami kulowymi na dolnym wielokrażku oraz między szczękami i drążkami, fig. 5 — łożysko kuliste, a fig. 6 — dolny wielokrażek w widoku z góry.

Kleszcze wieloszczękowe według fig. 1—3 zaopatrzone są w dwa wielokrażki. Do górnego wielokrażka 1 przymocowana jest lina do podnoszenia 3, a lina zamyka-

jąca 4 opasuje krążki 5, 6. Górny wielokrążek połączony jest zapomocą drażków 7 ze szczękami 8. Szczęki 8 połączone są z dolnym wielokrążkiem 2 zapomocą przegubów kulistych, składających się z kul 11 na szczękach i łożysk kulistych 12 i 13. Jak pokazano na fig. 2, górna połowa łożyska 13 ustawiona jest na dolnej 12, a obie połowy przymocowane są do dolnego wielokrążka. Wycięcie 12a w łożysku umożliwia obrót szczęki. Zewnętrzne przeguby szczęk są również nastawiane oraz połączone ze sprężystemi drażkami 7. Celem osiągnięcia dużej siły zamykającej, a równocześnie skutecznej możliwości nabierania należy (fig. 4) przesunąć wewnętrzne przeguby szczęk możliwie blisko ku środkowi kleszczy. Górne połowy łożysk 19 przegubów kulistych 20 znajdują się w wielokrążku 16, podczas gdy dolne połowy 21 tych łożysk wykonane są w płycie 22, przymocowanej do wielokrążka 16 zapomocą śrub 23. Czop 24, umieszczony w wielokrążku 16 i płycie 22, służy do dokładnego złożenia tych części.

Ponieważ kleszcze mają nabierać bardzo duże i twarde kawałki, przeguby zewnętrzne 25 są również wykonane w postaci przegubów kulowych. Natomiast przeguby 26 nie potrzebują być kulowe ze

względem na długość drażków 17 i ich podatność.

Wahliwość szczęk osiąga się wprowadzając najlepiej zapomocą przegubów kulowych, lecz można oczywiście stosować przeguby kardanowe lub sprężynowe dowolnego rodzaju, potrzeba tylko, by one umożliwiały ruchy ramion nie tylko w kierunku pionowym, lecz również w kierunku bocznym lub pod kątem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kleszcze wieloszczękowe według patentu Nr 11612, znamienne tem, że posiadają szczęki (8), przesuwane w przestrzeni zapomocą przegubów (11), które częściowo lub wszystkie wykonane są jako przeguby kulowe.

2. Kleszcze według zastrz. 1, znamienne tem, że dolne połowy łożysk kulistych wewnętrznych przegubów szczęk wykonane są w płycie (22), przymocowanej do dolnego wielokrążka (16).

Reichmann-Becker-Polyp

G. m. b. H.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

